

Családakadémia Hírlevél

73. szám
digitális változat
2017. február

Tartalom

Imádság

20 éves CSAK jubileum

CSAK 12 küldetésünnep

CSAK 13

CSAK Erdély

Hírek, hirdetések

Meghívó közgyűlésünkre

„Az enyéimhez bensőleg annyira kötődöm.”

Kentenich atya

Imádság¹

/részlet/

...

Az enyéimhez bensőleg annyira kötődöm,
hogy kettős egységnek éreztük mindig magunkat:

Az ő életszentségükből élek és merítek,
és értük meghalni is kész vagyok szívesen.

Oly bensőségesen, hűen egybefűződtem velük,
hogy egy hang mindig mondja belül:

Léted és életed rájuk visszahat,
meghatározza jó- vagy balsorsukat.

...

Ha elegendem van a nagyra törekvésből,
elhagyott a megfeszített lendítő erő:

Léted és életed rájuk visszahat,
meghatározza jó- vagy balsorsukat.

...

Ha nem akaródnak a kicsiben való hűség,
ha közelebb van fájdalmas sírás, mint nevetés:

Léted és életed rájuk visszahat,
meghatározza jó- vagy balsorsukat.

Ha Isten Lelke repülésre késztet a magasba,
én meg fáradtan feküdnék le a sarokba:

Léted és életed rájuk visszahat,
meghatározza jó- vagy balsorsukat.

...

¹ Forrás: P. Kentenich József: Égfelé, Családok a Csaláért Egyesület, Óbudavár, 2012.

A Családakadémia húszéves jubileuma

2016. december 11-én, Óbudaváron, bensőséges és családi körülmények között ünnepeltük a Magyar Schönstatti Családmozgalom ágaként létrejött Szent Magyar Királyi Családról Nevezett Családakadémia alapításának 20 éves jubileumát.

Családakadémiánk a Schönstatti Családmozgalom kifelé forduló ága. Feladatunk, hogy a mozgalomban összegyűlt kincseket mindenki számára hozzáférhetővé tegyük. Előadóinkat meg lehet hívni plébániákra, közösségi házakba...stb. Ezek a házaspárok által tartott előadások a családi életről szólnak, 45 percesek, utánuk mindig házastársi beszélgetés következik, majd egy megosztó körben elmondjuk, mi az, ami az előadásból megérintett bennünket, mi az, amit hazaviszünk, hogy megpróbáljuk életre váltani.

A családtréner képzése kétéves program. Az első évben a résztvevők házasságának megerősítése a cél. A második évben a retorika oktatás zajlik, amikor a házaspárok maguk is elkezdnek előadásokat tartani, illetve megtalálják „szívtémájukat”, az életnek azt a területét, ami igazán sajátjuk, mélyen a szívéjükbe írva, amiről szeretnek és tudnak beszélni másoknak.

Az elmúlt húsz év alatt 12 családakadémiai évfolyam szerzett diplomát, jelenleg zajlik a 13. évfolyam retorika képzése, és elindult Erdélyben is egy családakadémiai évfolyam. A kezdetektől fogva a Családakadémia családpedagógiai kiadványokat is megjelentetett. Az elmúlt húsz évben több mint ötvenet.

Az ünnepség kezdetén, Csermák Kálmán és Alice, mint az egyik alapító házaspár, felidéztek a kezdeteket.

Visszaemlékeztek az alapítás körülményeire. A Családakadémia megalapításának motivációja kettős volt. Az első a belső mozgatóerő, mivel a lelkeségi mozgalom az összegyűjtött tapasztalatait maga is szeretne volna minél több házaspárral, jegyespárral megosztani. A második a kívülről érkező kérés, mivel egyre több egyházmegyei zsinaton hangzott el az a kérés, hogy a lelkeségi mozgalmak sajátos értékeikkel segítsék az Egyházpasztorációs munkáját. Óbudaváron 1996. december 29-én 18 schönstatti házaspár alapította meg a Családakadémiát Bíró László püspök atya és Beller Tilmann atya jelenlétében.

Először egy hároméves felkészülési program kezdődött, melynek során előadókat képeztek ki és kidolgozták Tilmann atya útmutatása szerint a retorikai képzést. Az első családtréner évfolyam 1999 őszén indult.

Az alapítás körülményeinek felidézése után kezdődött a jubileumi szentmise, amit Bíró László püspök atya mutatott be. A Püspök atya beszédében hármass párhuzamot állított fel a szentmisében elhangzott olvasmányok, és a Családakadémia egyes fejlődési pontjai között. Az első ilyen hasonlat az olvasmányhoz kapcsolódott.

„Erősítsétek meg az elernyedte kezeket, és a roskadozó térdeket szilárdítsátok meg!” (Iz 35, 1-6a.10) Az olvasmányoknak ez a mondata olyan helyzetben szól az emberekhez, amikor Júdea összeomlott, a leigázott emberek elcsüggedtek. Izaiás biztatja őket, nem nosztalgiazik, nem panaszkodik, hanem az Istenben való bizalomra szólít fel, egy szebb jövőt álmodik meg. Ezt a helyzetet állította püspök atya párhuzamba a magyarországi rendszerváltozást megelőző időszak, a '80-as évek schönstatti történéseivel. Tilmann Beller schönstatti atya ebben az időszakban honosította meg a Gódány házaspáron keresztül Magyarországon a schönstatti lelkesítést. Püspök atya szavaival élve: „Beller atya megtanított bennünket magyarnak lenni.” Biztatott, és új jövőt álmódott.

A második hasonlat a szentleckéhez köthető. „Legyetek türelemmel az Úr eljövételéig! Lám, a földműves is türelemmel vár a föld drága termésére, míg a korai és a késői eső meg nem érkezik. Legyetek türelemmel ti is, és legyetek állhatatosak, mert az Úr eljövételének ideje közel van.” (Jak 5,7-10)

Ezzel állítja püspök atya párhuzamba azt a tényt, hogy a Családkadémia megalapítása után Tilmann atya nem engedte azonnal a mozgalomból kifelé dolgozni a házaspárokat, hanem nagy türelemmel, három éven át tartó előkészítő munka után kezdték csak el azt a programot, ami a Családkadémia tulajdonképpeni feladata. Püspök atya szavai szerint: „A türelem mindig számol az Istennel. A türelem mögött mindig ott van az ember munkája. A türelem nem tétlenség.”

A harmadik párhuzam az evangéliumból való, és az „átprogramozásról” szól (Mt 11,2-11). János a börtönben raboskodik. Tanítványai meglátogathatják, velük üzeni meg kérdését Jézusnak: „Meggérdezteti: Te vagy a Messiás? Jézus az a javából. Jánosnak volt egy Messiás-elképzelése, ami nem jött be. Azt mondják, hogy hozza a szabadulást a rómaiaktól, és most ő börtönben ül... Aztán Jézus megüzeni: Vakok látnak, sánták járnak... Boldog az, aki nem botránkozik meg bennem. Át kell Jánosnak programoznia magát. A schönstatti lelkesítésben is van egy ilyen átalakulás: elengedés, kötődés, hasonlívá válás.

"Kentenich atyának a központi élménye, amikor 9 éves korában az édesanyja beadja az árvaházba. Édesanyja otthagyja a kis medálját a Szűzanya nyakában. Ez is egy nagy átprogramozás volt. Úgy élte meg, hogy Mária által lett, aki lett. Ez nem a fejszét lóbáló Messiás-kép, hanem egy másik, amit a Szűzanya hoz. Valahol a házasságon belül is ennek lettetek a közvetítői." – mondta püspök atya.

Köszönjük Bíró László püspök atyának, hogy ott volt a Családakadémia indulásakor, hogy bízott a sikerben; hogy most, 20 évvel később is velünk ünnepelt, és hogy mélyen ismeri a Schönstatti Családmozgalom és a Családakadémia történetét is. Köszönjük baráti szavait!

Az ünnep fényét tovább emelte, hogy a szentmise keretében egy Családakadémiát végzett házaspár, Ház Gergő és Lujzi szeretetszövetséget kötött a Szűzanyával

A délutáni programok sorát Soós Viktor és Zsuzsi a Szent Magyar Királyi Családról tartott előadása nyitotta. Ezután a 20 év alatt Családakadémiát végzett évfolyamok bemutatkozása következett. Az évfolyamok közül több is készített plakátot, amelyen a képzés során készült fotók, illetve a megszületett előadások címei is szerepeltek. Folyamatos diavetítésen láthattuk az összegyűlt fényképanyagot, ami hol nosztalgiát, hol derűtséget okozott a nézők körében. A jubileumról készült egy szép kiadvány is, amiben a végzetek gondolatai találhatóak, arról beszélnek, hol hasznosítják a Családakadémián tanult dolgokat, mit jelentetett nekik a képzés. A kiadványban szerepelnek fotók az évfolyamokról, illetve a képzés alatt született gyermekekről is.

A napot a szentélyben közös imával zártuk, ahol hálát adtunk Égi Édesanyánknak az elmúlt húsz év kegyelmeiért.

Farkas Sándor és Gyöngyvér

CSAK 12 – Küldetésünnep

Azt hiszem, nem túlzok, ha azt mondom, a küldetésünnepünkre való készüllet hetekkel, hónapokkal előbb megkezdődött - leginkább a szívünkben. Ünnepre készülödtünk, mert a kétéves családkadémiai képzést ÜNNEP zárja. A végére értünk valaminek, ami két évvel ezelőtt indult. Mert mindnyájunk életében, házasságában elindult egy folyamat, amiben időről-időre meg kellett állnunk EGYMÁS-ra figyelni, s alkalmanként néhány mondatral készülni arról, ami megérintette szívünket.

Jó volt végigélni ezt a folyamatot: a házasságunk építését, az új kapcsolatokat - barátságokat más házaspárokkal, a gyerekek jólétét az együttlétek alatt - kirándulások és játékok, új pajtások és természetes élmények – ezeken túl legfőképp azt, hogy együtt a család, az előadásokra való készülődések nehézségét és örömét, az éles előadások izgalmát, vezetőink türelmes odafigyelését és alapos, részletekre kiterjedő gondoskodását. Minden, ami nehéz volt, egyben jó is volt, mert súlyt adott annak, hogy igenis akarjuk a fejlődést minden téren, ugyanakkor másoknak is segíteni szeretnénk, hogy a szeretetben növekvő és küzdelemképes házasságok szülessenek-formálódjanak.

A küldetésünnep ezt a két évet zárja. Zárja? Vagy inkább megkoronázza és megpecsételi. Mert igazi, nagybetűs ÜNNEP volt az a nap számunkra. Végigcsináltuk, amibe belevágtunk: HÁZASPÁR-ként is és KÖZÖSSÉG-ként is, mert a Jóisten kegyelméből nem volt lemorzsolódás, s a záróünnepen mind együtt lehettünk.

Az előkészületek után szentmisével kezdődött az ünnepség, amit Márfi Gyula veszprémi érsek atya celebrált. Felemelő és megtisztelő volt, hogy a meghívott vendégeken túl az egyház érseki jelenléte is áldását adta család-jainkra, az elvégzett és megkezdett munkánkra, utunkra. Gyula atya kedves jelenléte egyszerű és közvetlen, ugyanakkor bátorító és biztató volt. A szentmise végén történt a diploma átadás, egyenként előre hívva a végzett házaspárokat. Családias és nagyon ünnepélyes pillanatok voltak, ami emlékezetünkbe vésődött.

A diploma átadásakor elkaptam egyik felkészítőnk tekintetét. Nagy örömmel büszkeséget olvastam le róla, olyan büszkeséget, ami nem irigy, nem féltékeny, hanem nehezen megfogalmazható. Ami azt mondja, hogy: „ti vagytok a gyümölcssei a mi munkánknak, és most jó látni így benneteket.”

Évfolyamunk különlegessége, hogy három olyan házaspárunk van, ahol egyikük, vagy mindkét fél a Schönstatt Családmozgalomba született, így voltak velünk a küldetés ünnepünkön „ösi schönstattosok” is. Az ő jelenlétük emelte ünnepünket.

A lelki táplálék után várt minket a terített asztal. A csapatunkból néhány anyuka ízlésesen, gyönyörűen megtértette az asztalt. Mesés szalvéták, kreatív díszítés a fehér és piros színeiben, amiről a tisztaság, egyszerűség, tűz és szeretet jutnak eszünkbe.

Jó volt, hogy mi készítettük az ételt, húsokat, salátákat, süteményeket. Külön figyelmességként minden innivalón kis szív alakú papír jelezte, mi van a kancsóban. Bár az ételek előkészítésénél – még az ünnepi szentmise előtt - volt olyan aggodalmunk, hogy vajon elég lesz-e az étel mindenkinek, de ez feleslegesnek bizonyult, mert bőségesen jutott, sőt még maradt is, talán kicsit hasonlóan a Kánai jelenethez.

Mi elhívtuk azokat a barátainkat, akik invitálására Óbudavárra mentünk az első családnapi napokra, aztán a többire, s folytatásként a Családkadémiára. Jó volt, hogy most ezzel az ünneppel is kicsit megköszönhettük nekik, hogy erre a „pályára helyeztek” minket.

Igen, azt csak sejtjük, hogy felkészítőinknek is mennyi munka, áldozat és kitartás kísérte ezt a két évet... És persze áldás is. Köszönjük a belénk fektetett időt, figyelmet és minden szeretetet, sokat kaptunk mindenkitől: vezetőinktől a Gál és Farkas házaspároktól, kísérőinktől a Soós házaspártól és minden előadó házaspártól, na meg egymástól, akik együtt alkottuk-alkotjuk a CSAK12 évfolyamát.

A jó Istennek hála, gyönyörű, napos időnk volt aznap, december dacára. Mi pedig megajándékozottan indultunk haza a diplomaátadó hétvégénkről, azzal az érzéssel a szívünkben, hogy bár valami lezárult, de ugyanakkor egy új korszak és munkálkodás pedig elindult, ha mindazt a gazdagságot, amit kaptunk, elvetjük és sokszoros termost hozunk a saját házaspárunkban és családjunkban, és azon túl mások felé is szolgálva, ahogy arra a Szentlélek vezet majd minket. Hála Istennek!

Nagy Heni és Zsolt

CSAK12 egyperecesek

Balogh-Palásthy házaspár: Anna és Ákos **Csak a derű óráit számolom**

Sokan keresik életükben az igazi boldogságot. Nem mindegy azonban, hogy mit gondolunk az útról, amin járunk, hiszen bármelyik, vagy akár mindegyik nap azt érezhetjük, életünk állandóan háborog, és sehol sem tartunk a kitűzött célunkhoz képest. Mégis minden nap megélhetünk boldogságokat, örömeket. Könnyen megvalósítható gyakorlati példákon keresztül mutatjuk be, hogyan érhetjük el a békét, az igazi boldogságot és közben észrevétlenül rátalálhatunk Istenre. Nem baj, ha ma még nem megy, ez tanulható! Elfoglaltaknak és kisgyermekes családoknak is ajánljuk.

Sipos-Bielochradzky János és Bernadett A boldogság törvényének ízei

Azt tapasztaltuk, hogy az emberek nagy többsége még mindig az Ószövetségben él. Ezt ismerjük, ennek elvárásait sulykolták belénk a Tízparancsolattal. Jézus ezzel szemben a boldogság szabályait áldás formájában adta nekünk. Szabadok, áldottak és boldogok lehetünk, erre kaptunk küldetést családuknak, házastársunk és magunk számára. De hogyan is lehet megélni ma a nyolc boldogság paradoxonját, a lelki szegénységet, a szomorúságot, a szelídséget, az igazság keresést, az irgalmasságot, a tisztaszívűséget, a békességet és az üldözöttséget.

Ez a mennyország, ami köztetek van – mondta Jézus. Kell ez nekünk? Éhesek vagyunk erre? Kész receptet nem adunk, hiszen az íz mindenkinél más és más, de megpróbáljuk közelebb hozni a hozzávalókat.

Áldottak, boldogok vagytok!

Fiers házaspár: Katalin és Márton A házasság szentségének misztériuma a szexualitásban

Évezredes tabu övezi ezt a témát, de most fordult a világ, és óriási a szabadosság... de Alkotónk terve más.

A schönstatti Tilmann Beller atya szavaival:

“A házastársak olyan egységet tapasztalnak meg, mely egyébként az emberek között csak nehezen érhető el, miközben önálló egyéniségek maradnak.”

És lesznek ketten egy testté.

Ismerünk egy idős házaspárt, akik 60 évi házasság után is szenvedélyesen szerelmesek voltak egymásba. Megkérdeztük, hogy mi a titkuk. Nagyon hálásak voltak Istennek azért a csodáért, amit az előadásunkban bővebben is kifejtünk.

Szili házaspár: Ilus és Zsolt
„Férfinak és nőnek teremtette...”

erősebben tudják húzni a Teremtő szándékai szerint.

Hogyan lehet egy nő olyan, mint egy mosógép vagy egy férfi olyan, mint egy folyosó?

A férfiak és a nők alapvetően különböznek egymástól. Különbségeinket megéljük a mindennapokban és ez bizony sokszor nehézségeket szül kapcsolatunkban. Amennyiben tudatosan fordulunk ezen probléma felé, be tudjuk bizonyítani, hogy a lehetetlen mégis lehetségessé válik, azaz a különbözőségeinket egységbe tudjuk fordítani. Előadásunkban egy rövid elméleti okfejtést követően svédasztalt kínálunk arra, hogy a házasságban hogyan tudjuk befogni egy fogatba a teremtés folytán fennálló különbözőségeinket, hogy azután szekerünket

Petőházi házaspár: Anita és Attila
Egyedül nem megy...

Szeretünk együtt sétálni. A minap is egy réten sétálva két fűszál beszélgetésébe csöppentünk:

- Miért sóhajtozol? Mi a baj?
- Olyan egyedül érzem magam.

Bizony a házasságban is előfordulhat, hogy az ember olyan egyedül érzi magát, akár egy fűszál. Ezért választottuk előadásunk témájának a házasságban megtapasztalható egyedüllétet, magányt, legyen szó az abból kivezető útról, vagy annak hasznosságáról.

Mert: Egyedül nem megy... akarsz róla beszélni?

Rubovszky Péter és Mónika Családszemélyiség

akkor kibontakozhatnak talentumaink, megélhetjük apai, anyai küldetésünket és családunk a Szentháromság ikonjává válik. Egy jel, egy kis oázis elsivatagosodott világunkban.

Az elmúlt évtizedek tapasztalata arra indított bennünket, hogy mi is próbáljunk meg hasznosan és eredményesen segíteni az Úrnak, hogy családjaink megmaradjanak és erősek legyenek. Manapság sajnos mindennapos jelenség, hogy sok család széthullik, sőt fiataljaink nem is vállalják a családalapítást. Ezért választottuk szívtemánknak a családszemélyiség gondolatának tudatosítását, magyarázatát. Véleményünk szerint a szentségi kötelek egyik látható jele és erős belső megtartóereje lehetne, ha családjaink sajátos egyéniségét tudatosan kiépíté-
nénk, alakítanánk és ápolnánk. Ha a családtagok ebben szeretettel segítik egymást,

Csermák Tamás és Réka Fontos vagy nekem

Mi fontos nekem? Mi fontos a világnak? Tényleg fontos? Vagy csak sürgős?

Kik fontosak nekem? Fontos nekem a házastársam? És ő érzi ezt?

Hogy tudjuk kifejezni, hogy fontosak vagyunk egymásnak?

Jó hír, hogy nem kell lehoznunk a Holdat az égről, elég, ha átkeretezzük a hétköznapijainkat, és apró dolgokat szövünk bele, amikkel kifejezzük társunknak, hogy fontos nekünk.

Bartal Gergő és Orsi Családban az erő

Azt látjuk a világban, hogy családjainkat sokfelől, sokféle támadás éri. "Az emberi nem jövője a családoktól függ!", hívja fel a figyelmünket Szent II. János Pál pápa, akinek szívügye volt a családok erősítése. Ebben nekünk, keresztény családoknak is különösen nagy a felelősségünk, és a szerepünk van.

Előadásunkban arról beszélünk, hogy családokban milyen fontos az egység, a pozitív életszemlélet, az összetartás, és az imádság. Családunk hasonlíthat egy dióra, melynek kemény héja az erős házasságunk.

Így tapasztalhatjuk meg, hogy **CSALÁDBAN AZ ERŐ!**

Nagy Zsolt és Heni Isten nem teremt selejtet!

"Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őket (...) Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott." /Ter 1, 27-31/

Hogyan gondolsz a Társadra? Nagyon jó? És Magadról hogyan vélekedsz?

Ha Magadat nem tudod Isten szemével: pozitívan és reálisan, látni és kezelni, a Társadat hogyan tudnád szeretni, mint önmagadat?

ÉRTÉKES vagy! **ALKALMAS** vagy! **SZERETETT** vagy!

Erről szól a mi témánk.

Mór & Mór

November 12. Zalaegerszeg: szinte vízszintesen esett a hó, annyira fúj a szél. A lányok hóembert építettek, mi tanakodtunk, hogy ilyen ítéletidőben el merjünk-e indulni a Bakonyon át Mórba. A végigimádkozott út után a többiek nem is értették, milyen hóesésről, hóemberről beszélünk, hiszen verőfényes napsütés volt. Kicsit késve, de annál figyelmesebben meghallgattuk Gál Laci és Szilvi előadását, amivel ismét egy kis pluszt kívántak hozzatenni a tanoncok előadásához: fontos a szemléltetés, legyen valami eszközünk, amivel fel tudjuk hívni a figyelmet!

A móri kapucinusoknál vettünk részt az esti szentmisén, ahol egy hosszú, fehér szakállú atya - úgy gondolom, hogy nem csak én asszociáltam Kentenich atyára - mondta a homíliát, enyhe akcentussal. A mise után a sekrestyében megkérdeztem egy fiatal kapucinus szerzetest, hogy milyen nemzetiségű az atya. „Olasz” – mondta – „És Ön?” Magyar, persze, de úgy látszik, jó helyen vagyok, rám fér a retorika!

Az esti megosztó körben szinte ott folytattuk, ahol egy hónapja abbahagytuk. Az az érzésem néha, hogy egy nagy család vagyunk: ismerjük egymás mély titkait, lelki hullámlásait, vágyait, álmait... megszerettük egymást és a Családakadémiát is.

A vasárnap délelőtt már az előadásokról szólt, egyre színvonalasabb, jobban felépített előadásokat hallottunk, köszönhetően a Gál házaspárnak és annak, hogy mindenki komolyan veszi a felkészülést.

A mi előadásunk a jó tudatos kereséséről szólt: ahhoz, hogy környezetünket, házastársunkat, gyerekeinket, de még körülményeinket is jónak ítéljük meg, először is önmagunkkal kell jóban lennünk. Ennek tudatos döntésnek kell lennie, amit minden nap, minden órában, minden helyzetben meg kell hoznunk: „Igen, a jót látom Benne! Az értékeset! Aranyásó vagyok, nem ganajtúró!” És még a frissen hallott szemléltetés is sikerült egy összegyűrt bankjegy segítségével, amivel bemutattunk, hogy az élet akárhogy gyűr is össze minket, akkor is Isten egyedi teremtményei maradunk, azaz Isten által handmade-ek vagyunk.

Hazaérve a hónap nyomát se láttuk és éreztük, hogy ismét feltöltődtünk. Egy csomó lelki muníciót kaptunk a hétköznapokra és alig várjuk, hogy ismét mehessünk Móra, akár hóesésben is.

Varga Péter és Hena

CSAK Erdély

Egy erdélyi magyar schönstatti Mária nővér, Böbe nővér többévi munkálkodása nyomán októberben elindult Erdélyben a Családkadémia első évfolyama. A találkozókat a határtól nem messze, Lippán tartjuk, egy kollégium épületében, amelyet az ottani karitás tart fenn. A résztvevők a határ menti Temes, Arad és Bihar megyékből jönnek. A házaspárok különböző élethelyzetből, különböző temperamentummal érkeztek. Vannak akik rengeteget dolgoznak, otthon is sokszor rohanás van. Van, ahol a szülők egymást váltva dolgoznak, hogy valaki mindig legyen a gyerekekkel. Van, ahol az édesanya otthon van és önkéntes munka mellett próbálja koordinálni a család életét. Van, ahol a pár szeret mindent együtt csinálni a házban és a ház körül, és időnként kettesben „megszöknek” a gyerekek elől néhány napra. És van, ahol már ketten maradtak, mert kirepült az egyetemista gyermek.

A résztvevő családok közül vannak, akik már ismerték egymást, vannak, akik egy családcsoporthoz tartoznak. Néhányan voltak már Schönstattban, illetve Kahlenbergben, de olyan is van, aki még ismerkedik ezzel a lelki-séggel. Egy dologban hasonlítanak: mindenki építeni szeretné a házasságát. Különösen azok, akik a nagyszülőktől távol élnek, kincsnek élik meg az előadás utáni egy órás beszélgetési lehetőséget. Még a januári hidegben is elszállingóztak a környékre, hogy gyerekmentesen tölthessék a beszélgetésre szánt időt.

A csoport lassan kezd közösséggé formálódni. Adventben minden család imában hordozott egy másik családot. Egyre jobban látjuk a többiek értékeit, lassan megnyílnak a zárkózottabb típusúak is. Van, akiben az mozog, hogyan fedezheti fel Isten akaratát, van, aki felhívást érzett egy előadás nyomán, hogy a hétköznapi örömeit keresse, van, akinek a hitelességre való törekvés vált fontossá, van, aki azt érezte, dolgoznia kell, nem csak élvezni, hogy Isten kezében tartja őket, van, aki a házasságot, mint kalandot próbálja látni, és van, aki azon van, hogy Isten szeretetét sugározza és ne égjen ki.

A vasárnapi szentmiséink gyermekmisék, a prédikáció főszereplője egy Petike nevű báb, a gyerekek jóbarátja. A szentmiséket a helybeli plébános, Maceu atya mutatja be magyar nyelven, aki – hacsak teheti – beül az előadásokra, beszélgetésekre is. Ő igen életvidám fiatalember, gyakran tréfálkozik, rengeteget dolgozik, és közben nagyon mély lelki életet él.

Böbe nővér, mint schönstatti nővér sokfelé jár, előadásokat tart ott, ahol katolikusok vannak. A hely adottságai folytán a román anyanyelűekhez is szól, és itt is nagy befogadókészséggel találkozott. Terve, hogy az itt végzett előadók, ha kell románul is, adják tovább a schönstatti lelkiséget.

Bartos Gellért és Ágota

Hírek, hirdetések

"Meg vagyok győződve arról, hogy ha mindannyian összefogunk, akkor valami igazán használhatót fogunk létrehozni."

(Kentenich atya)

Kedves Szervező és Előadó házaspárok!

Hírlevelünk esemény naptárának teljessége érdekében arra kérünk Benneteket, hogy e-mail-ben jelezzétek felénk, ha voltak valahol előadni, vagy ilyen tervezték.

A következő adatokat kérjük jelezni:

Az esemény időpontja

Előadó

Előadás címe

Szervező

Helyszín (település)

Az esemény rövid leírása (pl.: jegyesoktatás, házaspár hittan)

Köszönjük munkátokat!

Szeretettel:

Marika és Zoli

feherzoltan67@t-online.hu

* * *

Kedves Házaspárok!

A 2017 szeptemberében induló családtréner képzésünkre még lehet jelentkezni. Örömmel fogadjuk az érdeklődőket.

Jelentkezés, érdeklődés:

Fehér Zoltán és Marika

info@csaladakademia.hu

20/486-0579 (Zoli)

20/773-8935 (Marika)

50-73. hírlevelek letölthetők:

<http://csaladok.schoenstatt.hu/hirlevel.html>

Az első magyar szent család:
Szent István király, Boldog Gizella és Szent Imre